

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΙΤΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' αποκοπήν.

• Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ
• Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.
• Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΕΠΑΧΘΗΣ ΦΟΡΟΣ

Α'.

• Ὅταν ἐπιχειρήσῃ ὁ δημοσιογράφος νὰ γράψῃ περὶ τοῦ φόρου, δὴ ἡ Κύπρος τελεῖ πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν, εὐρίσκει τὸ ζήτημα πάντοτε φλέγον καὶ τὸν βαρὺν φόρον φθείροντα καὶ ἐξαντλοῦντα τὰς δυνάμεις τῆς χώρας, οὐδὲν δὲ εἰς αὐτὴν ἀποδίδοντα ἄλλο ἢ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἀπορίαν. Οὐχὶ ἀπαξ διεμαρτυρήθημεν κατ' αὐτοῦ. Πολλάκις ὁ τύπος, ἐρμηνεύς γενόμενος τῶν φρονημάτων τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, ἐπραγματεύσατο τὰ τοῦ φόρου, καὶ κατέδειξε τὴν γενομένην εἰς τὸν τόπον ζημίαν ὡς καὶ τὰ λυπηρὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης φορολογίας. Ταῦτα δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ προκαλυφθῶσιν εἰς πίντας καὶ νὰ παραστήσωσι τὴν ἀληθῆ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν ἡμῶν εἰς τοὺς ἀμνηστῆτους τῆς οἰκονομικῆς καχεξίας καὶ ἰσχυρίζομενος ὅτι ἡ Κύπρος οὐδὲν σεβερὸν πάσχει.

• Ὑπάρχουσι, φαίνεται, λόγοι δικαιοφανεῖς, νομιμοποιούντες τὴν ἐπαχθὴ φορολογίαν, τὴν ἀδιαλείπτως ἡμᾶς ἀπογυμνοῦσαν, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ κύπτωμεν, ἕως ἂν ἀφῆσωμεν τὴν τελευταίαν πνεύν ὑπὸ τὴν ἀπληστίαν τῶν ἀδίκως φορολογούντων! Μαῖρα σκληρὰ ἔρριψε τὴν Κύπρον εἰς τῆς Μεσογείου τὸ ἄκρον καὶ ἡ φωνὴ τῶν νησιωτῶν, ὅσον ἰσχυρὰ ἐν τῷ δικαίῳ, τόσον ἀσθενὴς πλήττει τὰ ὦτα τῶν δυναμένων καὶ ὀφειλόντων ν' ἀπαλλάξωσιν αὐτοὺς τοῦ ἐπαχθοῦς φόρου καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐξογκουμένης πενίας. Ἀλλ' ἡ φωνὴ ἡμῶν, εἶνε φωνὴ τοῦ δικαίου καὶ οὐδεὶς θὰ γατισχύσῃ αὐτῆς, ὡς πάλιν ἡ σιωπὴ ἡμῶν εἶνε σιωπὴ ἔνοχος καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐνεστὼς καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ μέλλον τῆς Κύπρου. Ἡ ἀδιαφορία παρατεινομένη δύναται νὰ δηλητηριάσῃ τὸ μέλλον, ἐπαυξάνουσα τοῦ παρόντος τὴν δυστυχίαν. Ἡ ἀκηδία φθείρει καὶ διόλυσιν καὶ ἄτομα καὶ χώραν, ὡς τοῦ ναύτου ἡ νωθρεία φέρει εἰς τοὺς σκοπέλους τὸ σκάφος καὶ συντρίβει αὐτὸ ἢ ταραττομένη θάλασσα ἐπὶ τοὺς ἀ-

ποκρήμονους βράχους. Ἡ μεταμέλεια εἶνε ἄκαρπος· ἡ θλίψις ἄγονος· τὸ σκάφος ἐβρυματίσθη καὶ τὰ κύματα κυλίσουσιν ἤδη τὰ ναυάγια ἐν τῇ φορᾷ αὐτῶν. Τοιαῦτα περίπου καὶ τὰ παρ' ἡμῖν· ἐάν μὴ καταλίπωμεν τὴν ἀδιαφορίαν, θὰ συντριβῶμεν ὑπ' αὐτῆς, διότι οὐδεὶς κάλλιον ἡμῶν δύναται περὶ ἡμῶν αὐτῶν νὰ μεριμνήσῃ.

• Ἀπὸ δεκαπενταετηρίδος ὁ ἐπαχθεστάτος τῶν φόρων ἀφαιρεῖται τὴν Κύπρον πᾶσαν δύναμιν, ἡ ὁσημέραι προϊοῦσα ὑποτίμησις τῶν προϊόντων τῆς νήσου, εὐτελῶν ἄλλως καὶ καθ' ἑαυτὰ, ἀποξηραίνει τοῦ πλουτισμοῦ τὰς πηγὰς, καὶ ἡ ἔνδεια, ἀπαίσιος τοῦ ὀλέθρου πρόδρομος, ἐφαπλοῦται ἀνὰ τὴν χώραν καὶ λυμναίνεται τὸν τόπον· μαραίνει τὰς ἐλπίδας, ἀνακόπτει τὰς ἐνεργείας καὶ ἀσφαλεῖται τὸ θάρος τοῦς δυστυχεῖς νησιώτας. Διὰ ταῦτα, πρὶν ἢ ὁ σκῆφος ἐξολεῖται καὶ συντριβῇ, πρὶν πληθῇ ἡμᾶς ὁ ἐπικείμενος ὀλέθος καὶ ἐκνευρῇ ἡ δυστυχία, ἐφ' ὅσον ἂν ἔχωμεν δυνάμεις τινὰς ζωικὰς καὶ κινωμένα καὶ ἐνεργῶμεν, ἀναπόδραστες ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ κινηθῶμεν ζωηρότερον, νὰ δράσωμεν ἐρρωμενέστερον καὶ νὰ δηλώσωμεν ἀπαξάπαντες, ἀγρόται, χειρῶνακες, ἔμποροι, ὅτι ἡ Κύπρος δὲν δύναται, δὲν ἔχει νὰ ποτίσῃ τὸν ἀδικον καὶ ἐπαχθέστατον τῆς ὑποτελείας φόρον. Αἱ δυσετηρίδες, αἱ ὑποτιμήσεις τῶν προϊόντων, ἡ πολυσχιδὴς καὶ πολυδαίδαλος φορολογία ἐκύρτωσαν τὸν εὐθυτενὴ Κύπριον, ὅστις κατηφὴς καὶ σκυθρωπὸς προσβλέπει τὸ μέλλον. Ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ἀθρόος ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν φιλονομίᾳ ἄς συνέλθῃ εἰς τὰς πόλεις, ἄς ἐνεργήσῃ ἐν νομιμοφροσυνῇ συλλαλητήρια, ἄς προβῇ εἰς παραστάσεις πρὸς τοὺς ἀρμοδίους καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὠραᾷ συνταχθῶσι ψήφισματα, ἄς ἐκλεχθῶσιν ἐπιτροπεῖαι, ὅπως ἀναβῶσιν εἰς τὸ Μέγα Ἀρμόστεϊον καὶ ἐκεῖ πρὸς τὸν Ἀνώτατον Ἀρχοντα ἄς δηλώσωσι μετὰ παρησίας, ἢ γορηγῇ τὸ δίκαιον, τοῦ λαοῦ τὴν θέλησιν ἐλαίαν καὶ ἀμετάσπαστον—τὴν κατὰ ῥῆσιν τοῦ τῶν 92 χιλιάδων λιρῶν φόρου.—Τὴν ἐνέργειαν ἡμῶν ταυτην ἐπιτρέπουν οἱ νόμοι καὶ

τὸ δίκαιον προσκατεύει καὶ ἐπιβάλλουσιν οἱ χαλαιοὶ καιροί. Ἡ νομιμοφροσύνη τῶν Κυπρίων εἶνε ἐγνωσμένη καὶ οὐδὲν δύναται νὰ κωλύσῃ αὐτοὺς ὅπως διὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν εἰπωσιν πρὸς τοὺς Κυβερνήτας τῆς νήσου, ὅτι αὕτη ἀπορεῖ, πένεται, πτήσσει καὶ ὅτι ὁ φόρος θὰ μεταβάλλῃ τὴν Κύπρον εἰς μέγα πτωχοκομειον, τοὺς δ' Ἀρχοντας εἰς φρουροὺς καὶ φύλακας αὐτοῦ.

ΚΑΚΟΝ Η ΨΕΥΔΟΡΚΙΑ

Εἶν' ἀληθὲς ἄξιον ἀπορίας καὶ ἄμα λυπηρὸν, ὅτι ἄχρι τοῦδε δὲν ἡδυνήθησαν νὰ ἐννοήσωσιν ἐκεῖνοι, ἐκ τῶν χωρικῶν ἰδίᾳ, οἵτινες ἔχουσι τὴν κακίστην ἔξιν τοῦ ἐνόρκως ψευδεσθαι πρὸ τῶν δικαστηρίων, ὅποια ὀλέθρια ἀποτελέσματα συνεπάγει ἡ τοιαύτη τασις. Καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἀνθρώπινοι νόμοι ἀπαγορεύουσιν αὐτῆρως τὴν ψευδορκίαν καὶ πᾶς ὁ μὴ τηρῶν τοὺς νόμους τοῦτους, πλὴν τοῦ ὅτι ζημιούται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, φρωμένος ἀπὸ πολλοῦ ἐπὶ μακρὸν καὶ τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐλευθερίαν. Διὸ ἀπόλυτος ἀνάγκη παρίσταται, ὅπως ἐκριζώῃ πλέον ἡ ἀκατονόμαστος αὕτη συνήθεια.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα γράφομεν, λαβόντες ἀφορμὴν, ἐκ τινος ἐπὶ ψευδορκίᾳ ὑποθέσεως, παραπεμφθείσης τὴν παρελθούσαν τετάρτην ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου Λάρνακος ἐνώπιον τοῦ κακουργιστοῦ.

Χωρικὴ τις εἶχε κινήση πρὸ τινος ἀγωγῇ κατὰ τινος συγχωρίου τῆς, ὡς παραβιάσαντος τὸ ἄσυλον αὐτῆς ἐν καιρῷ νυκτός διὰ μαχαίρας. Ἐνῷ δὲ κατὰ τὴν εἰσχωγῇ τῆς δίκης ὑπεστήριξε, ὡς ἐρκως τὴν κατηγορίαν τῆς, ὅτε προῦκειτο τὸ δικαστήριον νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ, ἡ κατήγορος εἶπεν ὅπως τάναντία, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκινήθη κατ' αὐτῆς ἀγωγὴ ἐπὶ ψευδορκίᾳ, παραπεμφθεῖσα, ὡς εἶπομεν, πρὸ τοῦ κακουργιστοῦ.

Ἐν τούτοις ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι τὸ πάλημα τῆς ἀπλοῆς γυναικός, ἥτις

ὡς μόνην ἀπολογίαν αὐτῆς προὔταξεν ὅτι τὴν ἐφοβήσαν οἱ συγγενεῖς τοῦ κατηγορουμένου, θέλει χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς λοιποὺς ὡς μάθημα, οἵτινες πρέπει νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ἡ ψευδορκία οὐδέποτε ἔχει ἀγαθὸν τέλος. Διότι ὅταν τις ψευδορκῇ, ἡ δικαιοσύνη δὲν δύναται οὔτε τὸν ἀλῶν νὰ ἀπολύσῃ, οὔτε τὸν ἐνοχὸν νὰ τιμωρήσῃ, καὶ ἡ ἀνεξαρτήτως πάσης εὐθύνης εἰς τοιαύτην περίστασιν ἀπόρρασις τοῦ δικαστοῦ εἶνε πάντοτε ἀδίκος, εἰς βάρος ἐννοεῖται, τῆς συνειδήσεως ἐκείνων, οἵτινες καταθέτουσι ψευδὴ μαρτυρίαν.

ΤΩ ΑΝΩΝΥΜΩ ΤΗΣ ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ.

• Ἀνώνυμος· τις ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Σάλπιγγος» κατακρίνει ὀργάνᾳ τινὰ τῆς ἐν Κύπρῳ δημοσιογραφίας, ὡς τιθέμενα ἐν ἐπικεφαλίδι τὸν ἔρον ὅτι ἡ σύνταξις «δὲν» εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς, θεωρῶν αὐτὸν ἀκατανόητον ἢ μάλλον βλαβερὸν, ὡς κακὴν παρέχοντα ιδέα τοῦ συστήματος, καθ' ὃ ἐξασκεῖται τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα ἐν Κύπρῳ.

Καὶ τίμι μὲν τρόπῳ δύναται τις ἐκ τούτου νὰ ἐξάγῃ τὸ ἀκατανόητον καὶ βλαβερὸν, φαίνεται ἡμῖν λίαν ἀκατανόητον, διὰ παῖους δὲ λόγους ἐθεωρήσαμεν καὶ ἡμεῖς ἀρμόδιον νὰ θέσωμεν ἐπὶ τῆς ἐπικεφαλίδος τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ὅρον θέλομεν ἐξηγήσῃ τοῦτο παρυσθῶς.

Δὲν νομίζομεν ὀφνιμον ὅτι ἡ σύνταξις ἐφημερίδος τινὸς πρέπει νὰ θεωρῇται ἠθικῶς ὑπόλογος, ἐάν ἀνταποκριτῆς αὐτῆς ἔγραψεν πλημμελῆ ἢ μὴ ὀρθὴν γνώμην, ὡς ἐπίσης δὲν πρέπει ν' ἀποδίδῃται εἰς αὐτὴν ὁ ἔπαινος, ἐάν τοιοῦτός τις διὰ τοῦ ὀργάνου τῆς ἐξέφερε τὴν ὀρθοτέραν γνώμην. Οὐδὲ φρονούμεν ὅτι εἶνε ὀρθὸν ἡ σύνταξις ἐφημερίδος τινὸς νὰ δεσμεύῃ τὸν ἀνταποκριτὴν αὐτῆς, διότι ἔγομεν ὡς ἀρχὴν ἡμῶν, καὶ τοιαύτην ἀρχὴν πιστεύομεν, ἔχουσι πάντες οἱ ἐλεύθερα φρονούντες, ὅτι ἕκαστος ἀνθρώπος δύναται ἐλευθέρως νὰ ἐκφράσῃ τὰ φρο-

